

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 75

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlskrona 29 den 6 Jan. 1934.

142

Min älskade vän!

Är det inte skönt, att det nu
skall börja en normal vecka med
måndag på rätta stället? Men
varför har du inte sånt några
brev? Jag är alldeles bra nu.

Maria tyckte det var så lugnt
att vi stanna ett par dagar till,
men nu om måndag måste hon
resa, och sedan - onsdag eller
torsdag - får jag ju vänta
dig, min älskade?

När du ordnar din resekassa,
så glömma du väl inte, att det
i skrivbordet ligger 309 kronor,
som vänta på dig?

Jag såg genast efter när du
där riksdagsman Seger hade
skrivit till dig. Brevet är daterat
16 Dec. Alltså tycks han sam-
tidigt ha skrivit till Under
och dig, och när du nu i alla
fall ämnade uppsöka ditt
näkande, tyckte jag det var nödigt
att telefonera detta datum till dig.

Speopå judar så hade vi
d. v. s. egentligen Majan, ett långt
besök av docenten Valentin.
Han tycks verkligen vara

143
gripen av ett starkt patos för
denna ungdomsrörelse. Efteråt
sände han sitt lilla häfte om
zionismen, som vi ha läst högt.
Det är ganska fört skrivt, så
att inte kan det bereda dig något
nöje, ifall du skulle finna reda
på det. Jag missträcker, att han
sade fel, då han påstod, att han
sant det till din 70-årsdag. Det är
nämningen tyckes 1933. Han ville
på inga villkor, att jag skulle
nämna om det för dig.

Ja, så var det fru Thulin.
Jag har ju ingen anledning att
vara ovänlig mot henne. Jag
har sagt mina anmärkingar

om du förstå uppslutningen av
hennes föredrag, och hon har
gjort flera ändringar med anledning
ning därav. Jag har också sagt,
att jag tyckte detta franska
föredrag var bättre än det svenska.
Men så mycket tokighet! För
mig själv hade jag annoterat
några ställen, som jag skulle
kritisera, men nu telefonerade
hon och ville genast få det
tillbaka - som jag tror - för att
skända det till mig. Hon var
alldeles ny i mössan och sina
inbillade triumfer. Men de
där klipsen är höringar vars
ju ingenting!

En hopesas jag de skall
slippa ta emot henne här, så
att jag sade ingenting om att
jag väntade dig.

Naturligtvis var allt, vid Gerli
sade om henne, alldeles på prick
riktigt. Samma uppfattning
hade jag bildat mig om henne,
men när jag tillhills har stått
på vänskapsfot med henne
och hon hade satt som sitt
mål att looprisa dig, kunde
jag inte instämma i Gerlis
förakt, utan bara lyssnade till
hennes utjuktelse. Ja, detta händer
ju för längesedan, men situationen
är densamma ännu.

Det skall allt bli så
förtjusande, när du kommer.
Sist vi voro tillsammans,
— nu på Årbacka — voro
vi så juktade av allt, som
måste expedieras per post,
av all politisk uppmärksamhet,
och du, stäckars festförremål,
så övertrott, att livet inte
var normalt.

Nu hoppas jag, att du tar
god tid på dig och att du
inte har några förhånade
fester och sammankomster
på ditt program, utan att
vi få läsa böcker och skriva
brev i lugn och ro med

lugn mycket av utomhusliv.

Du tar väl med dig material
för självdeklaration? D. v. S. min
anteckningen och fjolårets deklaration.
Om sedan inspektorn sänder sitt
"boksolut" jämte Adens och frk. Lundgrens
uppgifter, så äro vi oberoende
och kunna deklara här i Kauska.

Tyvärr vänta dig alla de
brev, som Eritl och jag ha gått
igenom och som äro obesvarade.
Detta är väl inte så förligt, om
man tänker på vad många ha
blivit röda över att de verkligen
ha fått svar, vilket de aldrig hade
väntat.

Måttu du nu fortfarande

vara kry och inte ha någon
oro för frk. Lundgren, utan
snart komma rustad med
kornischer och matt för
härliga gardiner!

Tusentals hälsningar
från din
Sibborg